

Columbia

Tidning för Columbia-konferensen.

Årg. IV.

ROCK ISLAND, ILL., och Moscow, Idaho, den 1 JULI 1903.

No. 7.

Kristi kors.

Till Kristi kors min själ vill fly
som dufvan till sitt näste.
I orons tid, i stridens gry
det är ett säkert fäste.
En segerstod,
bestänkt med blod,
det står i alla tider
och lyfter opp
vårt hjärtas hopp
från jordens nöd och strider.

Till Kristi kors jag sluter mig
i sjukdom och i smärta;
där öppnar hälsobrunnen sig,
min Jesu varma hjärta.
Det blod, han göt,
till frälsning flöt
för mig och hela världen,
och dem, som tro,
han skänker ro
invid sitt kors på färden.

Vid Jesu kors jag hvilat still,
när lifvets stormar hvina.
För honom jag bekänna vill
allt det, som vållar pina.
När andra gå,
han kvar skall stå
och ge mig tröst i nöden
och vara än
min Gud och vän,
som hjälper in i döden.

Ord till nattvardsbarn.

"Kämpa trons goda kamp, fatta det eviga lifvet, till hvilket du har blifvit kallad", 1 Tim. 6: 12.

Kämpa — det behöfver jag icke tillropa eder — I gån alla en kamp till mötes, antingen I viljen upptaga den i tron eller icke. Ingen kommer fram genom lifvet utan kamp. Hvad jag ville tillropa eder, är: "Kämpen trons goda kamp!" Du har en fruktansvärd frihet, du unge, liksom vi alla att i den kampen välja *fiender*, välja *mål*, välja *vapen*. Större frihet kan icke läggas i en människas hand. Men just därför att du är en *människa*, måste du hafva den friheten.

Hvem vill du välja till din fiende? Vill du kämpa trons goda kamp, då väljer du *synden* till din fiende. Då väljer du det *onda* i världen till din fiende. Då spårar du denna fiende,

med hvilken du vill upptaga kampen, först och främst i ditt eget hjärta och lif. Och just därför, att du hatar den där inne i ditt eget hjärta, hatar du den sedan, hvar helst du ser den i lifvet. — Den, som icke väljer så, han måste välja en annan fiende. Han måste kämpa mot allt det *goda*, som kan finnas inom honom. Han måste kämpa mot hvarje intryck, han får i lifvet från Gud. Han måste med sitt svärd söka sönderhugga de band, hvilka kunna binda honom vid Herren. Han måste i den striden söka utplåna alla maningar, nedtysta alla röster från Herren. Ja, han står där med *Herren* till sin fiende. Och den som i sitt hjärta söker utplåna Gud, han söker också snart utrota Gud ur världen, så att han slipper fro på någon Gud alls. Välj, huru du vill kämpa! Men jag beder dig, välj *trons* goda kamp!

Du får ock välja *mål*. Du vill blifva något, och du måste blifva något, om du lefver. Det kan du icke undgå. Men du kan blifva något *utan* Gud, och du kan blifva något *med* Gud. Du kan blifva något, utan att ditt lif står i samband med Gud, utan att du står i personlig trosförening med Gud. Du kan ock blifva något *med* Gud och *genom* Gud. Hvilket är ditt mål? O, måtte ditt mål blifva att *fatta lifvet*, att kämpa för att *lefva*, för att lefva i sanning, för att lefva det eviga lifvet! Därtill är du skapad. Du är skapad för att lefva. Du är skapad för att växa mot höjden, mot himmelen, upp till Jesu Kristi likhet. Se, där ute i skogen, Ijungen kryper utmed marken, men fucan skjuter upp mot himmelen. Om den också har blott litet jord, om den växer i en bergsskrefva, så försöker den ändå komma mot höjden. Och *dig* skall aldrig fattas god jord att hämta din näring ur. Du skall hafva den lefvande Gudens ord att lefva af. Och därför kan du lefva det eviga lifvet. Du får välja mål själf. Välj så, att du kämpar trons goda

kamp! Välj så, att du fattar det eviga lifvet!

Du får äfven välja *vapen* själf. Du kan taga det vapen i din hand, som så många svänga, *människans egen kraft*. Men du kan också taga det vapen, som heter *ödmjuk bön*, så att du böjer dina knän inför Herren såsom en fattig, syndig människa och ser upp till honom och omfattar hans ord. Du kan kämpa med bönen och ordet och sakramenten i ödmjukhet eller ock gå stolt fram i din egen kraft.

Hvar och en väljer *fiende*, väljer *mål*, väljer *vapen* i striden. Trons goda kamp kämpar du endast genom att fatta fäste i Jesus Kristus. I striden är det mycket viktigt, hvilken position man intar. Den, som är ganska svag, kan bestå mot en mäktig fiende, om han blott har ett präktigt försvar, en präktig ställning. Och det finnes ingen ställning i lifvet, som är bättre än den, som heter: "*I Jesus Kristus*." Kämpa din kamp från den fasta punkten, från den klippan och bevara under striden barnaförtroendet till Gud! Det är att kämpa trons kamp att aldrig lösslita sig från detta barnaförtroende, att alltid hafva öppen sak med sitt lifs Gud, att, hur det går en i lifvet, säga Gud allting. Håller du öppen sak med Herren, och kämpar du trons kamp, nog kommer du då mer än en gång ned på dina knän, nedbruten, nedslagen. Men det gör ingenting, blott du står på klippan Kristus. Då kommer du endast ned till hans fötter. Och därifrån skall du resa dig upp med ny kraft för att på nytt upplaga striden. O, fatta det eviga lifvet! Se rakt uppåt! Ungdomen vill se framåt: Och det får den gärna göra, blott den icke glömmar att också se uppåt. Fatta det eviga lifvet i sikte! Tag säkert märke med ditt öga på det eviga lifvet och gå rakt fram! Ja, fortsätt att gå mot detta mål, och du skall en gång få fatta det eviga lifvet, med din hand, så att säga, fatta segerkransen, lifvets kro-

na! Herren välsigne dig att så kämpa din kamp i medvetande af, att du själf ingenting är och ingenting förmår, men att hela din kraft är i Herren! Det är trons goda kamp. Förbida Herren, starkt och oförfäradt vare ditt hjärta och förbida Herren! D. U. T.

I ären världens ljus.

Matt. 5: 14—16.

Öfver dessa vår Herres ord i bergspredikan höll pastor Schrenk i Basel en predikan, som utgör fortsättningen af hans tal om jordens salt. Vi vilja här i förkortad form återgifva den.

Förra gången, vi voro här samlade, hörde vi Herren ropa till oss: "I ären jordens salt!" I dag höra vi hans ord: "I ären världens ljus!" Världen behöfver salt för att hindra förruttelsen, och hon behöfver ljus för att skingra mörkret. Man behöfver icke ljus om dagen. "I voren fordom mörker", skriver aposteln Paulus till Efeserna, "men nu ären I ljus i Herren. I våra dagar stå vi i kristenheten i en annan ställning än de nybildade kristna församlingarna på apostlarnas tid, det är bland oss ingen, som icke sett ljuset. Men detta är en sak, och en helt annan är att vara af ljuset. Därför må vi ställa till oss själfva den frågan: Äro vi ljusets barn? Inför Gud finns det två slags människor, sådana som vandra i mörkret och sådana som vandra i ljuset. Det ligger t. ex. en sjuk på lasarettet, och en troende själasörjare besöker honom. Vid första besöket märkes ej ett spår af själfkänedom hos den sjuke, men så småningom får han ögonen upp, och slutligen frågar han i sitt hjärtas ängslan: "Kan jag ännu blifva frälst?" Blind hade han kommit till sjukhuset, nu har han blifvit seende. Guds ords ljus och den Helige Ande hafva upplyst honom.

Så kan också vid en predikan somliga hafva öppna ögon och andra hafva sina ögon tillslutna. Det är just för många den stora svårigheten, att de icke vilja låta ljuset lysa in i sitt hjärta och i sitt lif, emedan då så mycket ondt blir uppenbaradt. Hur ofta komma icke gamla gråhårmän och kvinnor till mig. De hafva icke långt kvar till grafven, och de vilja innan dess komma till ljuset. Det är med stort medlidande, jag ser dessa gamla. O, tänker jag, hade du dock i din ungdom

blifvit ljusets barn, hvilket lyckligt lif hade du ej kunnat föra. Du hade själf ägt glädje och frid och äfven kunnat hjälpa andra därtill.

All lögn och allt hyckleri är mörker. Och säger icke Guds ord, att kärlekslöshet är mörker. Det kommer ofta till mig människor, som hafva en svår synd att bekänna. Men de hafva icke varit ensamma om sin synd, och hvar blifver väl den andra parten af med sin bekännelse? Den som icke med sin synd kommer till ljuset, han blifver i mörkret och döden. Jag tänker ofta med sorg därpå. Icke sant, du vill ju icke komma till ljuset, emedan du icke vill stå till skam, icke ödmjuka och böja ditt högmodiga hjärta.

För ett par månader sedan kom en jungfru till mig. Hon kom till ljuset, och en följd däraf blef, att hon måste gå i två hus och bekänna oärligheter, som hon gjort sig skyldig till. Somliga göra upp saken med Gud allena, andra behöfva människors råd och hjälp för att komma till klarhet. Hvarför kunna nu endast de, hvilkas hjärtan äro blotta och uppenbara inför Gud, komma till frid? Jo, emedan den Helige Ande icke kan verka hos dem, som äro falska i sin ande. Herren lär oss att bedja Davids bön: "Utrannsaka mig, Gud, och känn mitt hjärta! Pröfva mig och förnim, hur jag menar det, och se till, om jag är på en orätt väg, och led mig på den eviga vägen!"

Hvarpå synes det nu, att vi äro i ljuset? Jo, därpå, att vi vandra i kärleken. Den, som älskar sin broder, han blifver i ljuset. Förstår du här din uppgift, du husfader och husmoder? Det är här, liksom när vi talade om jordens salt, frågan om *personligheten*. Det är icke närmast dina ord, utan *du själf*, som skall lysa, om Guds Ande annars bor i dig. Detta är något, som barn lätt märka. När jag gick i skolan, besöktes denna af en inspektör. Han gjorde på mig ett djupt intryck genom sin helgade personlighet. Med hvilken makt förkunnade han ej evangelium! Så har jag alltid under mitt lif fått de djupaste intrycken af personligheter, som vandrat i ljuset. Må en hvar fråga sig själf: "Står jag i ljuset inför Gud?" Vi skola alla stå så inför Gud och visa världen vägen till Frälsaren. Det behöfs lefvande vägvisare i våra församlingar. En dag frågade mig en

person: "Hvad skall jag göra, att det må blifva andligt lif i min församling?" Jag frågade honom: "Finns det ingen, som ni kan bedja tillsammans med?" — "Jo, en person". — "Gå då hem och bed med denne för församlingen, och bed, att Gud gifver eder en person till!"

Herren hjälpe oss alla, att vi må förstå vår evighetsuppgift! Vi lefva i en tid, då det ofta är mörkt, mycket mörkt. Då skulle vi lysa som ljus i världen. Våra goda gärningar äro ett ljus. Ja, sannerligen, vi evangeliska kristna måste öfva goda gärningar. För en tid sedan kom till mig en lärning och hade med sig några kronor, hvilka han tagit från sin förre mästare. Han ville nu be mig lämna dem tillbaka och tala om hans synd. Detta var en god gärning. Att besöka sjuka är en god gärning, att vara tålig och saktmodig, när andra kifva i huset, är en god gärning. När mannen, i stället för att gå på krogen, går hem och talar vänligt till sin hustru och sina barn, så är detta en god gärning. Dock må vi komma ihåg, att vi aldrig göra mer än vi äro pliktiga till. Nej långt, långt därifrån. Herren hjälpe oss att lysa såsom ljus i världens mörker! Amen.

Något om vår synodalmöte i Paxton, Ill., den 11—17 juni 1903.

Paxton — fridens stad — är en mycket vacker liten stad på mellan tre och fyra tusen invånare. Våra kära landsmän och församlingsmedlemmar där äro till en stor del välbärgade och bo i vackra och treffliga hem. Vår pastor där, dr E. P. Olsson, och den kära församlingen hade icke sparat vare sig penningar eller arbete för att ställa allt i ordning för mötet; vi blefvo ock rundligen undfägnade under tiden, som vi voro där. Vår vördade president, dr E. Norelius, frambar allas vårt hjärtliga tack för allt det goda, vi fått åtnjuta under mötet.

Redan den 5 juni kl. 9 f. m. sammanträdde synodalarådet för att förbereda arbetet för mötet. Kommitteer tillsattes för att bereda förslag angående de olika ämnena och sedan rapportera till synodalarådet för att af detta antagas och framläggas inför synoden. Några af dessa förslag väckte en liflig diskussion, men det egendomliga var, att, sedan man

KYRKAN OCH PASTORSHUSET I PAXTON.

diskuterat rätt länge, i ett fall en hel dag, och framkommit med många substitut, så antogos i de flesta fall ändå synodalerådets förslag. Rådet arbetade trågt och flitigt ända till kl. 10:30 på aftonen af den 9 juni.

Den 10 juni kl. 9 f. m. sammanträdde ministerium för att samtala med kandidaterna för prästvigning. Sorgligt nog kommo en stor del af pastorer så sent, att vi fingo ej kvorum förrän omkring kl. 9 på aftonen. Vi hunno i alla fall att utföra detta arbete, så att omkring kl. 5 e. m. den 11 juni hade alla kandidaterna, 22 till antalet, blifvit beviljade ordination och underskrifvit vår läroartikel. Rörande var det att höra dessa unga män berätta om sina andliga erfarenheter. De flesta af dem hade blifvit omvända till Gud före sitt tjugonde år. I kristliga hem, vid moderns knän och i konfirmeringsskolan hade de fått utplånliga intryck af Herrens närvaro och nåd i Kristus Jesus.

På torsdags aftonen den 11 öppnades det egentliga synodalmötet med högtidlig gudstjänst, då presidenten höll synodalpredikan öfver Fil. 4: 4—7 med ämnet: "Den sinnesförfattning, som fordras, om vi skola kunna verka Guds verk. Vår åldrige president höll en mycket kraftig predikan. Det är i sanning glädjande, att det synes, som om presidentens hälsa och krafter tillväxte med åren.

Den följande morgonen kl. 9 kallades mötet till ordning, och efter

sång af församlingen och bibelläsning och bön af presidenten förklarades mötet öppnadt i den treenige Gudens, Faderns och Sonens och den Helige Andes namn. Så vidt jag förstod saken rätt, så var Columbia-konferensen den enda, som hade fulltalig representation. Våra ombud voro pastor Joh. W. Skans, kateket J. A. Levin, herr August Johnson från Troy, Idaho, och undertecknad. Sedan presidenten uppläst sin årsberättelse, bestämdes ämbetsmännens löner, innan man företog val. Det beslutades, att presidentens lön skall vara \$500 om året, sekreterarens \$150 och kassörens \$50. Sedan valdes ämbetsmän, och blefvo följande valda: president, dr E. Norelius, återvald genom acklamation; vice president, dr C. E. Lindberg, återvald medelst slutna sedlar; sekreterare, pastor J. G. Dahlberg, nyvald genom acklamation, och kassör, pastor C. J. Bengston, återvald medelst slutna sedlar.

På fredags eftermiddagen och aftonen firade församlingen sin fyrtioårsfest. Sex intressanta tal höllos, hvori man påmindes om gamla kära Paxton-minnen och den stora nåd, som Gud bevisat vårt samfund, sedan vår skola förlades i Paxton och vår församling stiftades därstädes 1863. Till denna fest hade ungdomen på ett mycket smakfullt sätt prydt den annars ganska vackra, trettioåriga kyrkan. På lördags e. m. hölls teologisk diskussion öfver ämnet: "Bibeln's inspiration."

Söndagen var den stora dagen i

högtiden, då man på f. m. firade högmässogudstjänst och nattvardsgång, hvarvid en stor skara gäster framträdde till Herrens altare. På e. m. kl. 3 förrättades prästvigningen. De 22 kandidaterna afskildes då till det heliga predikoämbetet af synodens president, assisterad af 40 pastorer och de teologie professorerna. Stunden var mycket högtidlig. Det trängde en djup rörelse genom hela ens varelse, när man hörde dessa 22 kraftiga unga män med sina manliga röster aflägga trosbekännelsen och sina trohetslöften. Gud välsigne dem alla och bevara dem i denna onda tid och värld, så att de må blifva trogna arbetare i Herrens vingård.

Nu vore det ju kärt att låta COLUMBIAS läsare få veta alla de beslut, som fattades, men både skrivarens tid och tidningens utrymme förbjuda det. Jag hoppas dock, att COLUMBIAS läsare också läsa vår *Augustana* och att de förskaffa sig ett referat öfver förhandlingarna. Då få de veta allt.

Rapporterna voro alla uppmuntlande och vittnade om, att det gångna året varit ett välsigneiserikt och nådeligt Herrens år för vårt samfund. Följande beslut vill jag nämna:

att intresset på de olika fonderna för seminariet ej får användas förr, än de nått till \$30,000 hvardera;

att undervisningsafgiften i det teologiska seminariet afskaffas;

att skolans direktion skall inkasera konferensernas skulder till sko-

lan samt resten på 25-cents-afgiften sedan 1896;

att alla församlingarna skola till synodens kassa bidraga med en summa motsvarande 3 cents per kommunikant; dessa 3 cents träda i stället för de förut bestämda kollekterna till kassan och för referatets tryckning;

att en kollekt upptages någon gång i oktober för immigranthenmet i New York;

att synoden börjar immigrantmission i Boston, Mass.;

att skolans president i samråd med direktionen får i uppdrag att för det teologiska seminariet göra en insamling af en grundfond på \$250,000; detta bör fullbordas till 1910, då vi fira synodens 50-årsjubileum;

att en kollekt upptages i synodens alla församlingar för Church Extension Society;

att diakonissanstalten i Omaha, Nebr., öfvertages af synoden;

att i extraordinära fall, på rekommendation af matrikulationskommittéen eller på begäran af en konferens, prästviga äldre, begåfvade, erfarna och kompetenta lekmän utan någon föregående skolgång eller examen;

att vår konferens' begäran om \$500 till hjälp i vårt missionsarbete hänskjutes till synodens missionsstyrelse.

Förhandlingarna afslutades och synoden ajournerades kl. omkring 6:30 e. m. den 17 juni. Nästa synodalmöte skall hållas i Lindsborg, Kansas.

Må Gud för Jesu Kristi skull välsigna de beslut, som blifvit fattade, och hela vårt samfund med alla dess verksamhetsgrenar, sitt namn till ära och oss till frälsning.

Borde ock tillägga, att en mycket god sängkör, ledd af professor Holmes från Chicago, gjorde mycket för att göra mötet uppbyggligt och njutningsrikt. Gud vare tack för allt.

I mitt föräldraker i Galesburg, Ill., den 19 juni 1903.

MARTIN L. LARSON.

Presidentens årsberättelse.

Käre bröder i Herren!

Det käunes underligt att, efter en tid af 30 år, återigen sammanträda i det för oss så minnesrika Paxton, där så mycket gjordes för vår kyrkas hälsosamma utveckling under fattig-

dom och många försakelser. Med tanken därpå manas vi att tillsammans med vår kära församling härstädes fira en tacksägelsefest, då man får anledning att blicka tillbaka på ett fyrtioårigt andligt arbete, som började härstädes 1863, och som sedan har burit sina frukter rundtomkring i vårt vidsträckt land. Det var här, som norska och svenska trosbröder, lärare och lärjungar i förening med denna församling började ett skolarbete, som varit till oberäknelig välsignelse för vårt skandinaviska folk.

I samråd med församlingen har det blifvit så föranstaltadt, att redan i morgon efter synodens organisation en tacksägelsefest kommer att firas, då ordet kommer att lämnas hufvudsakligen åt forna lärare, studenter och församlingsombud från den tid, som Augustana College och seminarium här hade sitt säte. För att göra denna glädje mera fullkomlig, har jag haft nöjet att inbjuda några af våra gamla, norska trosbröder, som voro med oss före 1870, att taga del med oss i denna vår festglädje, och hoppas jag, att många af dem måtte finna sig.

I detta sammanhang torde jag få uttala en tanke, som utan tvifvel hos många uppstått, nämligen den, om icke tiden nu är inne, då de talrika skandinaviska lutheranerna i detta land kunde och borde närma sig hvarandra och vidtaga sådana mått och steg, hvarigenom de bättre kunde förstå hvarandra och stå stödjande vid hvarandras sida. I denna tid af rationalism, affall och förnekelse af själfva kristendomens väsende skulle det lända till den lutherska kyrkans fromma, om icke blott skandinaver utan alla andra, som ställa sig obetingadt på Guds ords fasta grund och fasthålla den oförändrade Augsburgiska bekännelsen, utgjorde en konfederation eller ett förbund, hvari man stöde åtminstone på en vänlig fot med hvarandra. Förening på sanningens grund och icke sönderripping borde vara vår lösen. I detta syfte torde det vara på sin plats, att vår synod varmt förordade hållandet af den *Fria Lutherska konferensens* nästa möte i Philadelphia, Pa. Säkert skulle det komma att gagna saken, om de europeiska och amerikanska lutheranerna bättre lärde känna hvarandra. Våra relationer med Sverige hafva under året blifvit mera talande än under någon föregående tid. Därtill hafva bidragit, dels den stora nöden i Norrland och dels vårt läroverks presidents, dr G. Andrens, besök i Sverige i början af detta år. Så snart som vi började höra om nöden i Norden, blef upprop utfärdadt af synodens och konferensernas myndigheter till våra församlingar med uppmaning till insamling af penningehjälpen, hvilken insamling har uppgått till öfver 100,000 kr. inom vår synod. Andra samfund, föreningar och enskilda personer samt flera af våra amerikanska statsmyndigheter hafva ock gjort rika insam-

lingar för de nödlidande i norra Sverige och därigenom ådagalagt en berömvärd humanitet.

Sverige har gjort stora förluster genom utflytningen af så många af dess söner och döttrar; men det varma deltagande, dessa utflyttade hafva ådagalagt för moderlandet under närvarande nödperiod, visar dock, att de icke äro aldeles förlorade för fosterlandet.

Dr Andren blef öfverallt välvilligt mottagen i Sverige och lyckades till en icke ringa grad att hos bildningens och kyrkans mälsmän väcka intresse för den svenska kulturen i Amerika, hvarom mera kommer att berättas på annat ställe.

Det är klart, att så länge utflytningen från Sverige till Amerika pågår, och så länge som svenska språket brukas såsom gudstjänstspråk i våra församlingar, måste närmare relationer med vårt moderland och dess kyrka underhållas. Vi kunna i vissa afseenden icke undgå att känna inflytandet af de mått och steg, som kyrkomötet i Sverige vidtager, om vi nämligen vilja inverka på de skaror, som komma hit, förutsatt att dessa äro tillgifna svenska kyrkan.

En svensk man, som önskar vårt bästa, och som känner till våra kyrkliga förhållanden, anser, att vi borde hafva ett ombud i Sverige, hvilket kunde föra vår talan i synnerhet vid instundande kyrkomöte, där bland andra saker frågan om ny psalmbok torde förekomma. Väl vänta vi ej, att vårt ombud skulle få rösträtt vid mötet; men blefve vår talan rätt fördd där, så skulle kyrkomötet vid en så viktig fråga som om ny psalmbok nödgas fästa afseende på våra svensk-amerikanska församlingars önskan vid afgörandet af densamma. Andra fragor äro ock af betydelse för oss, emedan deras lösning kommer att inverka på våra kyrkliga förhållanden här, antingen vi vilja det eller icke.

Då vår kyrkas framtid näst Gud hvilat i hög grad på vårt gemensamma läroverk och öfriga skolor inom våra konferenser, deras karaktär och bestånd, så är det af behofvet påkalladt, att synoden skänker dem sin ömnaste omvårdnad. Vi önska, att deras karaktär alltmer måtte utpräglas, icke blott såsom den sunda och grundliga lärdomens utan ock såsom den allvarligt kristliga sv. luth. trosåskådningens, och att de i sådant afseende måtte stå såsom en stad på berget gent emot otrons och den rationalistiska lärdomens så vanliga åskådning rundt omkring oss. Vi önska icke heller, att våra skolor skola hafva samkväm med anstalter och personer, som mer och mindre representera en lärdom, som står i strid med bibelns Guds- och världsåskådning, emedan ett sådant samkväm måste i mer och mindre mån motverka våra skolors egentliga uppgift.

För att sätta våra skolor och i synnerhet vårt teologiska seminarium i

stånd att utföra sitt viktiga värf, måste de förses med tillräckliga fonder. Om 7 år från nu kan vår synod fira sitt första 50-årsjubileum, och jag ville med anledning därpå hänvända synodens tanke på att under tiden, genom en väl uttänkt plan söka samla en viss summa till en fond för våra skolor. Det borde på 7 år kunna låta sig göra att samla en summa för detta ändamål, som motsvarade åtminstone *en dollar* på hvarje församlingamedlem inom synoden.

* * *

Berättelserna från konferenserna äro i allmänhet mycket lika med de närmast föregående årens utom i vissa afseenden. De bära ett glädjande vittnesbörd om en ordnad kyrklig verksamhet, om fasthållande af vår kyrkas beaktelse och om ett i yttre mätto anständigt lefverne i församlingarna. Men de vittna ock om våra svaga sidor, bland hvilka den gamla klagan står kvar, brist på kristliga församlingsskolor, brist på för *sitt kall* uppfostrade skollärare och orgelnister och äfven icke liten brist på präster, i synnerhet sådana, som hafva ett rätt missionssinne. Man har skäl att fråga, om det icke vore våra högskolors första och viktigaste uppgift att fostra ett tillräckligt antal af kyrkans tjänare för församlingarnas behof? De församlingar äro lätt räknade, som hafva permanenta skollärare. Hvad är orsaken? Och hvad måste resultatet af ett sådant förhållande blifva?

Äfven visa berättelserna, att inom flera konferenser ledsamma slitningar hafva förekommit, i synnerhet ibland prästerna inbördes, hvilket vittnar om brist på den broderskärlek, som borde råda ibland dem. Om det är något ondt, som vi med allvar behöfva vakna upp öfver, så är det detta. Gud gifve oss nåd till bättring och till brödrakärlek!

Då vi fråga efter förhållandet mellan synoden och konferenserna, så är det att frukta, att, om vi icke äro på vår vakt, så komma samfundsbanden att allmera lossna. Åtskilliga symptom, som visa sig, synas hafva denna innebörd. Allt för stark centralisation och allt för mycken individualism äro lika skadliga. I en frikyrka måste vi hafva gemensamma intressen, om vi skola kunna hålla tillsammans och uträdda något. Om t. ex. en konferens icke vill samverka med synoden i afseende på skola, mission, barmhärtighetsinrättningar m. m. utan går sin egen väg utan att fråga efter hvad synoden önskar och beslutar, så blir ju därmed samfundsbandet i verkligheten upplöst.

Att dela de större konferenserna uti mindre, torde endast vara ett tillfälligt palliativ emot den uppblåsande tendensen. Bättre tror jag det vore, att synoden enade sig om att tillsätta allmänna styrelser eller kommissioner för de olika verksamhetsgrenarna, bestående af medlemmar från synodens alla konferenser. Vi kunde sålunda

hafva en *skolestyrelse*, som hade om händer hela synodens uppfostringsväsende; en *missionsstyrelse* för hem-, immigrant- och hednamissionerna och kyrkobyggnadskassan; en styrelse för *barmhärtighetsinrättningarna* och understödkassan o. s. v. Mycken kollision skulle därigenom undvikas, verksamheten vinna i omfång och styrka och separatistiska tendenser undanröjas. Därigenom behöfde ingen verksamhet, som nu är i gång, undertryckas eller komma under något "boss-välde"; man satte den blott i sitt rätta förhållande till det hela och hjälpte den just därigenom till större framgång.

* * *

Ibland synodens prästerskap hafva åtskilliga förändringar inträffat under året. Den 8 juli förlidet år utfärdade jag aflyttningsbetyg åt pastor P. M. Lindén, för inträde i svenska kyrkan. Den 20 april detta år gaf jag betyg till pastor C. O. Solberg i Rockford, Ill., för inträde i den Norska Förenade kyrkan i Amerika. Tidigt i vår blef jag underrättad genom Ill.-konferensens ordförande, dr Ewald, att Carl Almén, pastor i Trefaldighetsförsamlingen i Lake View, Chicago, hade nedlagt sitt ämbete och aflämnat sitt prästbref.

Den 1 augusti förlidet år nödgades jag suspendera från ämbetet pastor J. N. Sundquist, då i missionsstyrelsens tjänst på Douglas Island, Alaska. Synoden äger nu att behandla denna sak, och har jag därför kallat honom hit till mötet.

Icke mindre än 6 af våra pastorer hafva sedan sista mötet lämnat sitt arbete och sin möda på jorden och, såsom vi hoppas och tro, fått ingå i den eviga hvilan, nämligen P. A. Cedersam, B. M. Halland, C. P. Rydholm, H. M. Qvist, V. Vixell och C. A. Carlsson, hvilken dog i Sverige. Herren hugsvale de sörjande med den rätta trösten och gifve oss alla nåd att vara redo för den sista dyra färden! — Nästa söndagskväll komma lämpliga minnestal att hållas öfver våra afsonnade bröder.

Herren välsigne vårt möte och lede våra förhandlingar så, att de må lända till hans namns ära och hans rike till fromma.

Paxton, Ill., den 11 juni 1903.

Vördsamt,
E. NORELIUS.

Var min gamla moder en dåre?

I en liten by på gränsen till Skottland inträffade en dag en treflig tilldragelse. En fritänkare hade stannat för att hålla föredrag emot kristendomen. Hans ämne var: Finnes det en Gud? Han började med att säga, att han ej trodde, att det fanns en sådan varelse. Han bedyrade, att alla bedjare voro dårar, idioter och vidskepiga stackare med mera sådant. Men

nu inträffade det oväntade. I byn bodde en man vid namn Matthew Dawson, som fruktade hvarken Gud eller människor. Han var en eländig fritänkare, som hvarken arbetade eller hade någon ambition om sig. Han var en drinkare, spelare, svärjare och slagskämpe. Denne man hade en bedjande moder. Matt stod äfven han och hörde på fritänkarens harang. Han lyssnade en stund, men gick sedan fram och grep fritänkaren i strupen och sade i en ton, som kom den stackarn att darra af förskräckelse:

"Ämnar ni säga mig, att min gamla mor är en dåre? Tänker ni säga, att hon är en idiot, när hon på sina knän beder för min omvändelse? Är hon en gammal häxa? Är hon en usel skrymtare? Tala! Nu gif akt. Jag gifver dig fem minuters tid att lämna platsen."

På mindre än fem minuter var föreläsaren försvunnen ur byn och kom aldrig mera igen, och ingen visste, hvart han tog vägen.

Men huru gick det med Matt? Jo, från det ögonblicket var han en annan människa. Han syntes aldrig mera på krogen eller vid spelborden. Matt gick hem och öfvertänkte sin ställning med det beslutet i sitt hjärta, att, om det fanns en Gud, så skulle han finna honom. Han fann honom och fick frid och glädje i sin själ. Och i dag står han som ett levande bevis på Kristi nåd och kraft att frälsa de största syndare.

Bibeln bland hinduerna.

En hindu — väl att märka, icke en kristen utan en hedning — skrifver i hindutidningen *Kajastha Samachari* en uppsats, hvori han rekommenderar bibeln såsom lärobok vid folk- och högskolor, följande anmärkningsvärda ord: "Såsom första botemedel för de lyten och svagheter, som vidlåda vårt folk vill jag anbefalla införandet af bibeln såsom lärobok vid alla våra folk- och högskolor. Jag har funnit, att de lärdomar, som kunna hämtas på Manu eller Paranak (hinduerna heliga böcker) visat sig vanmäktiga att vidga lärjungarnas synkrets. De utöfva fastmer motsatt verkan, stärka det vidskepiga elementet hos dem. Jag har med förakt och ovilja sett, hurusom utexaminerade studenter, som bort veta bättre, med stor ifver försvarat bramanernas afgudtjänst. Sättes bibeln i stället för den puraniska religionen, så befrias åtminstone våra studerande från bigotteriets förbannelse och lära sig att tänka och forska, som förnuftiga människor ägnar och anstår. Jag är ingen kristen, men min tro är, att ju mer Kristus-lik vi bli, desto bättre för oss själfva och vårt land. Och till uppnåendet af detta mål kan intet verksamare bidraga än att hvar dag ställa våra studerande för ögonen det ideal af kärlek, själfuppoffring och sann broderlighet, som målas för oss på evangeliernas blad."

Columbia.

officiellt organ för Columbia-konferensen, utgives den 1 i hvarje månad af Lutheran Augustana Book Concern, Rock Island, Ill.,

Redaktör: Pastor N. J. W. NELSON.

Prenumerationspris:

För helt år i förskott ..... 50 cents
" " " till Sverige ..... 65 "

Observera!

Å den å tidningen eller omslaget fastklippta adresslappen angifves, till hvilken tid tidningen är betald. Om detta datum är lika med eller äldre än det å löpande nummer, så betyder det, att prenumerationstiden är utlupen, och att prenumerationslappen bör förnyas.

Då enskild prenumerant insänder sin afgift, erhåller han ej skriftligt kvitto, utan datot å adresslappen framflyttas.

Vi bedja, att man benäget underrättar oss, om tidningen icke kommer regelbundet, och om möjliga misstag och oegentligheter.

Entry as second class matter at the Rock Island, Ill. P. O. applied for.

Konferensens ämbetsmän.

Pastor M. L. LARSON, ordf., 911 Stewart Street Seattle, Wash.

Pastor G. A. ANDERSON, vice ordf., 1905 Mallon Ave., Spokane, Wash.

Pastor N. J. W. NELSON, sekr., 823 East 5th St., Moscow, Idaho.

Pastor Joh. W. Skans, kassör, 112 N. 15 st., Portland, Ore.

Staden Moscow har nu fått brefbärare, och COLUMBIAS redaktör har därigenom befriats från besväret att gå till postkontoret efter posten. Brefbärarna göra sin rund tre gånger om dagen. Våra ärade korrespondenter torde hafva godheten hädanefter sända sina meddelanden till oss under adress: 823 East 5th street, Moscow, Idaho.

* * *

Männe konferensbeslut betyda någonting? Männe de stå öfver enskilda öfverenskommelser? Vi bara fråga, ty det synes icke så, ibland åtminstone.

* * *

Från synodalmötet i Paxton kom en röst, af ungefär detta ljud: Om det ändå varit en 25 prästkandidater till att invigas till det heliga ämbetet utom de 22, som begärde ordination. Detta synes tyda på prästbrist inom synoden. Det få vi här ute erfara. Den ene efter den andre kallas, men alla gifva det samstämmiga svaret: Nej. Bedjom skördens Herre, att han sänder arbetare i sin skörd på vår konferens' vidsträckt missionsfält!

* * *

Riktigt storfrämmande har besökt västerbygd för icke så länge sedan. Det var landets fader, Theodore Roosevelt, som på sin eriksgata äfven besökte västern. Han

skulle vara i Spokane den 26 maj, och dit ställde äfven vi vår färd dagen förut för att om möjligt få tillfälle att för första gången se och höra en president. Vi sågo och hörde Bryan för några år sedan, men han var bara presidentkandidat. Lyckan var oss bevägen. Vi fingo både se och höra. Presidenten höll ett godt tal på en half timme, och dess grundtanke var allas likhet inför lagen. Han är otvifvelaktigt hvarje tum en president. Gud välsigne vårt land och dess manhaftige högste ämbetsman.

Speciellt anbud.

En hvar, som får se detta, vare sig prenumerant eller icke, och som insänder 50 cents till undertecknad jämte ett nytt namn och adress, får tidningen gratis ett år. Resterande prenumeranter, som begagna detta anbud, böra samtidigt betala all rest.

En hvar, som insänder 75 cents, får en årgång af tidningen samt ett exemplar af Columbia-konferensens minnesalbum. Resterande prenumeranter böra samtidigt betala all rest. Detta anbud gäller, så länge återstoden af minnesalbum varar.

För en utförlig framställning af dessa anbud se föregående nummer af COLUMBIA.

Sänd penningar och all korrespondens till

N. J. W. NELSON.

823 East 5th st.

Moscow, Idaho.

Kyrkliga nyheter.

Pastor L. J. Sundquist har svarat nej till La Conner, och pastor G. A. Anderson är för andra gången kallad.

Pastor O. H. Sylvan har svarat nej på Everett-församlingens kallelse. Om någon annan kallats, hafva vi oss ej bekant.

* * *

Pastor M. Noyd har med nej besvarat missionsstyrelsens kallelse till respredikant. Annan kallelse har ännu ej utfärdats.

* * *

På pingstdagen konfirmerades i Moscow en klass af tretton konfirmander. Af dessa voro tre från Cordelia-församlingen. I sammanhang med konfirmationen firades nattvardsgång. Blifve alla dessa nya medlemmar till glädje i Guds rike. Barnen förärade sin lärare en

gåfva på trettiofyra dollars. Hjärtligt tack!

* * *

Redovisning.

På subskriptionen för respredikant har under maj månad inkommit följande:

Olof Olson, Portland.....	\$2.00
Mrs Anna Moren, do.....	5.00
H. Henrikson, do.....	2.00
Hanna Anderson, do.....	3.00
C. A. Mattson, Seaaatle....	5.00
Mrs John Johnson, Seabeck, Wash.	1.00

Summa \$18.00

Förut redovisadt 438.67

Totalsumma till den 1 juni

1903 ..... 456.67

MARTIN L. LARSON.

* * *

I Salems-förs. i Spokane, Wash., firades konfirmation 6 söndagen efter påsk. Konfirmanderna voro 9. 2 hade läst på engelska språket.

Pingstdagen firades H. h. nattvard. Då intogos utom konfirmanderna, 5 kom. och 9 barn i församlingen.

På kyrkorådets möte den 10 dennes resignerade pastor Anderson. Stämman för prästval är utlyst till måndagen den 22.

* * *

Tacoma, Wash. Torsdagsaftonen den 21 maj hade församlingen extra stämman för att bestämma, om kristendomsskola skulle hållas äfven denna sommar, eller ej. Efter åtskilligt dryftande af frågan beslöts att icke hafva någon kristendomsskola detta år, utan låta barnen hvila efter 10 månader af publikskola. Äfvenså beslöts att företaga en utflykt den 1 juli till någon plats, som den därtill valda kommittéen utsåge. Seattleförsamlingen inbjöds att deltaga i utflykten. Aldenstund Förenta staternas president komme att gästa vår stad på följande dag den 22, beslöts att köpa en stor amerikansk flagga samt att tillbörligen pryda kyrkans front, för att därmed betyga honom vår aktning och tillgifvenhet. Den stora hedersdagen frangick skön och mild. Allt prunkade i nationalfärger i staden, och festklädda männskomassor strömmade in i staden med tåg, spårvagnar och fartyg, blandande sig med stadens inbyggare, som gingo man ur huse för att hälsa landets käcke styresman välkommen. Hans furstliga stråt ledde strax förbi vår kyrka, hvilken vi prydt med flaggor och draperier samt presi-

dentens porträtt, under hvilken anbragts dessa ord i nationalfärgerna: "God bless our President". När han kom midt framför kyrkan, reste han sig upp i koret, tog af sig hatten, vände sig mot kyrkan och bugade sig mot henne. Det var ganska uppmuntrande för församlingen och särskildt för kommittéen, som haft mödan att pryda kyrkan, att se, det presidenten lade märke till och erkände så uppenbarligen vår hedersbetygelse. Gud välsigne president Roosevelt, må han länge lefva!

Församlingens unga damer beredde församlingen en angenäm öfverraskning med en aftonunderhållning, hvarvid det förklarades, att de sammanslutit sig till en förening att arbefa för en piporgelfond. Detta glädde församlingen mycket, synnerligast som organisationen tillkommit genom deras egen kärlek och omtänksamhet. Denna deras första tillställning var njutningsrik och inkomstbringande. Lycka till en god fortsättning! Möjligen och troligen komma ungherrarna att därigenom sporras till något ädelt företag till församlingens gagn. Lycklig den församling, som har en lifaktig och verksam ungdom, som älskar och tjänar Guds rike och sin församling.

Fredagsaftonen den 5 juni ägde en af Tabita-föreningen ombeslutad offerfest rum. Ett godt program hade förberedts och utfördes af gifta män och kvinnor i kyrkan, hvarefter ett offer upptogs, hvilket inbragte \$51.35. Sedan bjöds man att i den festsmyckade undervåningen förse sig med kaffe och "cake".

Tabita-föreningen vill försöka, om hon icke kan uträtta lika mycket till församlingens hjälp med frivilliga offer som med syauktioner. Inkomsten var ganska uppmuntrande, och är det godt hopp om att nästa offerfest blir ännu rikligare. Denna första var i alla stycken angenäm och lofvande. Programmet var godt och väl utfördt. Herren främje föreningens sträfvan..

* * *

Från Everett. Zions-församlingen i Everett, Wash., visar ännu, Herren till pris, rätta lifstecken, ty hon kämpar för sin tillvaro på alla områden.

Gudstjänsterna äro allt fortfarande, hvad man efter omständigheterna kan vänta, rätt talrikt besökta. Förmiddagsgudstjänsterna besökas

hufvudsakligast af familjer, men aftongudstjänsterna däremot mest af ungdom.

Söndagsskolan besökes tämligen regelbundet af församlingens barn och äfven af barn tillhörande föräldrar, som ännu stå utom församlingen. Några lärare finna sig troget med de små och finna behag däri; de äro en prydnad för Gud, hans församling och sig själfva. Kvinnoföreningen, som fortfarande tjänar Herrens sak, såsom det synes, med både Marta- och Maria-sinne, höll å nyo en "social" med ett lärorikt program den 15 maj. Netto-behållningen däraf belöpte sig till \$12.50.

Lördagen den 23 maj, då president Theodore Roosevelt gaf Everett ett besök, togo våra snälla kvinnor tillfället i akt med att servera middag åt publiken för 25c person. Denna företagsamhet och uppoffring i gåfvor och arbete m. m. inbragte åt församlingen en nettobehållning å \$11.55. Bra gjordt i sanning. Vi hembära här med vårt hjärtliga tack först och främst till dem, som styrde med saken och sedan till en hvar, som bidrog därtill. Detta goda resultat satte församlingen i stånd att reducera skulden på sin kyrkolott med \$144. Den återstående skulden är således blott omkring \$348.

Som pastor O. H. Sylvan svarat nej på den från församlingen härstädes till honom ställda kallelsen, hölls å nyo prästval tisdagsaftonen den 26 maj, då församlingen enhälligt kallade pastor Philip Andreen från Pittsburg, Pa.

Som undertecknad antagit kallelsen från synodens missionsstyrelse att såsom missionär verka bland vårt svenska folk i Alaska och på grund däraf kommer att lämna Everett omedelbart efter synodalmötets slut, så vore det så mycket mer önskeligt, att pastor Philip Andreen funne det i överensstämmelse med Herrens vilja att antaga denna kallelse, så att Zions-församlingen icke behöfde stå vakant, utan få en man, som kunde gå före den ut och in och finna bete för både sig och hjorden.

Ungdomsföreningen är också i verksamhet, som vi hoppas, för ett godt ändamål, Guds ära, sin egen och församlingens fromma. Den höll sin första fest med ett omväxlande program fredagsaftonen den 29 maj, då glace (ice cream) och smultron serverades. Hvad behåll-

ningen blef, är icke uppgifvet, då detta skrifves.

Herren hälle sin skyddande hand öfver sitt Zion i Everett, välsigne och befrämje verksamheten därstädes.

J. A. L.

Missionsmöte.

Enligt konferensbeslut skulle missionsmöte hållas i Spokane-distriktets församlingar den 11 och följande dagar i juni, eller samtidigt med synodalmötet i Paxton. Vi väntade följaktligen, att alla pastorer, som icke reste till sistnämnda möte, skulle hedra och glädja vårt missionsmöte med sin närvaro. Med undantag af pastor C. E. Frisk lyste de dock med sin frånvaro. Emellertid sökte vi göra det bästa under omständigheterna. Vi voro ju inalles tre pastorer, inberäknadt de två, som äro bosatta inom distriktet.

Mötet börjades i Troy, Idaho, på e. m. den 11, med predikan af pastor G. A. Anderson. Den samme predikade äfven vid gudstjänsten på kvällen, ty pastor Frisk hann icke fram i tid för det tillfället. På fredagseftermiddagen hölls diskussion öfver ämnet: *Lifvet i tron på Guds Son*, Gal. 2: 20. De tre närvarande gjorde hvar sitt inlägg i denna diskussion, som inleddes af pastor Anderson. Detta lifs uppkomst, väsen, bevarande och mål beaktades. Kyrkan var väl fylld. På kvällen hölls ungdomsfest. Ett par unga flickor i församlingen deklamerade hvar sitt stycke, trenne syskon sjöngo en sång, stud. C. R. Magney höll ett patriotiskt tal på engelska och slutligen uppträdde pastor Frisk med ett tal om ungdomslifvets bevarande. Det var en njutningsrik afton för alla närvarande. På lördags eftermiddagen höll kvinnoföreningen möte hos Mrs Bengt Peterson, hvarvid pastor Anderson talade till de församlade.

Kom så söndagen. I Troy firades Herrens heliga nattvard. Pastor Anderson fick ensam hafva ledningen däraf om hand och hålla skrifte-tal och predikan. Många af församlingens medlemmar framträdde till Herrens bord. Församlingen ökades vid tillfället med fyra nya medlemmar, af hvilka tre voro kommunikanter. I Moscow hölls samtidigt högmässogudstjänst, hvarvid pastor Frisk höll en till hjärtat gående predikan öfver dagens text. Vid söndagsskolan talade han till bar-

nen, och detsamma gjorde pastor Anderson i Troy. På söndagskvällen höllo pastorerna Anderson och Frisk hvar sin korta predikan i Moscow, hvarmed mötet i detta pastorat afslutades. Skribenten hade på e. m. begifvit sig till Spokane och predikade därstädes på kvällen (söndagen). På tisdags- och onsdagskvällarna predikade pastor Frisk i Spokane. Därmed slutades hela mötet. Må det hafva varit till uppmuntran för församlingarna, och må det rikligen predikade ordet bära mycken frukt.

Ehuru vi deltagare ickeingo vara mycket tillsammans, voro dock de få gemensamt tillbragta stunderna trefliga. Till pastor Frisk säga vi ett hjärtligt tack för hans närvaro och flitiga deltagande.

SEKR.

Ett resebref.

Som ett tillfälle erbjöds att företaga en resa till välkända trakter vid Puget Sound, så var jag icke sen att begagna mig däraf. Till Spokane hade jag redan kommit i förening med det å annat ställe omtalade missionsmötet. Därifrån bar det i väg på ett Great Northern bannans tåg tisdagsmorgonen den 16 juni öfver vidsträckt slätter, utmed majestätiska bergsfloder, öfver och genom Cascade-bergen med dess ganska imponerande scenerier. Kl. 10 på kvällen ankom tåget till Everett. Där steg jag ombord å den vackra ångaren State of Washington och anlände tidigt följande morgon till Fairhaven. Sedan fortsattes resan på järnväg till Clearbrook. Gudstjänst var pålyst att hållas i vår därvarande församlings lilla kyrka på kvällen den 17. Ganska många voro närvarande, och i församlingens gemenskap upptogos 5 nya medlemmar, alla kommunikanter. Vårt värdfolk på eftermiddagen var familjen A. Nygren, som nyligen flyttat från vår församling i Troy och som nu förenades med denna församling. Vårt värdfolk på natten och följande förmiddag var familjen A. Larson. Den lilla lifaktiga församlingen har utlat sin kyrka utvändigt, och meningen är nog att inreda den samma så fort som möjligt. Söndagsskola hålles hvarje söndag och i sammanhang därmed läses en predikan. Detta är godt.

Somliga andra församlingar hafva här ett exempel.

På eftermiddagen den 18 hade kvinnoföreningen i Fairhaven möte hos Mrs Anderson. Föreningen beslöt att hålla syauktion på lördagskvällen den 20. Gudstjänst hölls i församlingens vackra kyrka på kvällen, och rätt många voro tillstädes. Pastoratet Fairhaven och Clearbrook hafva senast kallat pastor J. E. Shipp till lärare. Mätte detta pastorat snart få lärare, ty det är säkert ett viktigt fält, och flera missionsplatser finnas däromkring. Under vistelsen i Fairhaven hade jag mitt kvarter hos familjen John Matson.

På fredagsmorgonen den 19 fortsattes resan till Burlington, Wash., där gudstjänst hölls kl. 11 f. m. i hr Ole Johnsons hem, och besöktes den af en anseelig skara. Nämda familj och några andra på denna trakt tillhöra Bethsaida-församlingen i La Conner. Här upptogos tvenne barn genom det heliga dopet i den treenige Gudens gemenskap, nämligen Edith Evelyn, dotter till mr och Mrs Ole Johnson, samt Gustaf Arthur, son till mr och Mrs Andrew Olson i Sedro-Woolley, Wash. Alla tillstädesvarande undfägnades med en lätt måltid af herrskapet Johnson.

Strax efter denna gudstjänst fortsattes resan per järnväg till Anacortes, där gudstjänst hölls på kvällen i hr Jonas Johnsons hem. Den kunde kallas familjegudstjänst, ty den besöktes af endast medlemmar i hr Johnsons talrika familj och en släkting från östern. Herrskapet Johnson har sju söner, af hvilka tre äro gifta och hafva egna hem i staden. Enda dottern dog för åtskilliga år sedan. Denna familj har tillhört Bethania-församlingen i Lindsborg, Kansas, och flyttade till Anacortes år 1890. Alla dess medlemmar äro vårt samfund varmt tillgifna. Om dr Carl Swensson får se dessa rader, så varder han härmed hälsad från sina forna församlingsmedlemmar.

Tidigt lördagsmorgon reste jag till La Conner, mitt hem i fem år. På söndagen firades högmässogudstjänst. Alla sittplatser voro i det närmaste upptagna af uppmärksamt lyssnande åhörare. Allt i denna trakt är sig tämligen likt sedan förra år. En och annan ändring märker man väl, i synnerhet märkes, hu-

ru liemannen drager fram under ens längre eller kortare bortovaro. Ett nu synnerligen märkbart tomrum har uppstått i församlingen genom hr Olof Polsons den 31 sistlidne maj timade hädanfärd. Den aflidne var en af de första settlarne i La Conner-trakten. Han var med vid Bethsaida-församlingens stiftelse 1881 och tillhörde densamma till sin död. En kraftig ande bodde i mr Polson, han var en väl beläst man och hade jämväl förstått att sköta sina angelägenheter, att han kunnat samla en ganska betydlig förmögenhet. Huruvida han i sitt testamente ihågkommit vår kyrkliga verksamhet, hafva vi oss ej bekant. Mätte han hafva fått skiljas hädan i tron på Jesus som sin Frälsare. Frid öfver hans minne.

Under min vistelse i La Conner härbärgerades jag af herrskapet N. A. Nelson jämte änkefru Polson och sist af herrskapet S. P. Olson, i hvars hem dessa rader tecknats. Till mina värdfolk å alla platser jag besökt vill jag härmed uttrycka min hjärtliga tacksamhet för all bevisad kärlek och välfägnad! Till församlingarna och missionsplatserna ett innerligt tack för bidrag till resekostnaders betäckande. Till alla vänner och bekanta och alla andra sändes en hjärtlig hälsning.

Äfven i Everett skulle gudstjänst hållits, men på grund af oregelbunden järnvägsförbindelse, försakad af en bryggas bortförande af högt vatten, måste återbud sändas till den församlingen. Det var högst nedslående, men under omständigheterna hoppas vi på öfverseende.

N. J. W. N.

Göm mig.

Göm mig, Herre, i din hydda
i en lugn och stilla dal!
Hjuddt och faderligt mig skydda
mot fåfänglighets kval!
Trösta hjärtat, när det klagat
under mulna sorgedagar,
med din kärleks ljuflva tal!

Göm mig, Herre, vid ditt hjärta,
medan stridens åska går!
Du har läkdom för hvar smärta,
du har balsam för hvar sår.
Du har makt att sorg fördrifva,
du har salig frid att gifva,
fast ej världen det förstär.

Göm mig undan flärd och villa,
undan onskans hvassa spjut!
Hjälp mig hos dig dröja stilla,
till dess stormen rasat ut!
Var med seglaren i båten,
att han öfver böljestråten
hannan lyckligt när till slut!
D. C—n.

Mitt bästa minne från konfir- mationstiden.

* * *

*Ederlert hjärta vare icke oroligt.
Tro på Gud och tro på mig.* Joh.
14: 1.

Jag erinrar mig så lifligt de sista gångerna före konfirmationen, hur vår lärare förmanade oss att kläda oss i Kristi rättfärdighet, det är den rätta prydnaden för en Kristi brud. Jag frågade mig själf: Är jag klädd i Kristi rättfärdighet? Är jag verkligen en sann lärjunge? Jag var icke riktigt säker på min ställning till Herren. Jag önskade ju intet högre än att vara hans lifegne. Men, var jag det? — Huru stormade ej dessa tankar in på mig. Söndagen, innan vi skulle träda fram till altaret och aflägga vår trosbekännelse, var jag i kyrkan, då en god vän till mig för första gången begick den heliga nattvarden. Jag bad till Herren både för henne och mig, att Herren skulle förlåta oss *allt* och rena oss i sitt dyra blod. Då församlingen började sjunga: "*O, Guds Lamm, som borttager världens synder*", kände jag, att kärleksgnistan till honom, som gifvit sig själf ut för mig, äfven tändes i mitt bröst. Men jag hade ej full förvissning om mina synders förlåtelse. Nu, Gud vare tack och lof! kan jag med psalmisten utropa: "Herren är *min* herde!"

Hans kärleksfulla herderöst oss skänker salig frid och tröst: när hjärtat svider, ögat gråter af syndasorg, han mig förlåter. Han kläder mig i dräkten fin, iskänker åt mig glädjens vin samt ger mig kraft att vid hans sida gå fram och emot synden strida. Och när min dag här slutar sig, uti sin famn han tager mig och för mig ur all nöd och fara upp till sin evigt frälsta skara.

Tron förnuftigare än otron.

PASCAL.

Ja, utropar du, man måste bestämna sig! Men kanske vågar jag allt för mycket därvid?

Nå, låt oss se! Eftersom det är lika stor utsikt att vinna som att förlora, så kunde, ifall du endast hade två lif att vinna mot ett, du ju göra som du behagade. Men antag, att du i stället hade tre lif att vinna, så borde du väl ändå våga kuppen

— något som du dock i alla händelser måste göra. Och det vore ju oklokt att på ett spel, där möjligheten att vinna är lika stor som den att förlora, icke äfventyra ett enda lif mot tre. Men, märk väl: nu är det möjligt att vinna en hel oändlighet af lif och lycka, och dessutom äro vinstträffarna otaliga. Om nu under sådana förhållanden du bland oräkneligt många vinstträffar tillika för din del vore säker på åtminstone en, så hade du ju ett ytterligare skäl att våga försöket. Betänker du på samma gång, att du ändå i alla händelser är tvungen att spela, så vore det ju i högsta grad enfaldigt att icke vilja ge sig in på ett spel, där å ena sidan ett oändligt lif af oändlig sällhet är att vinna och där å andra sidan bland oräkneligt många vinstträffar du för din del alltid kan vara viss på åtminstone en. Och här gäller det ju att vinna ett oändligt lif af oändlig sällhet? Men gent emot det obegränsade antalet af möjligheter till vinst står blott ett begränsadt antal möjligheter att förlora. Spelet är därigenom i och för sig begränsadt. Och detta är ju viktigt? Ty i ett spel, där vinsten är obegränsad men insatsen eller förlusten begränsad, ligger ju ingenting äfventyrligt. Man vet där, hvad man vågar, och kan icke förlora mer än hvad man satt ut. Och när man nu en gång icke kan undslippa frågan, bör man således härutinnan afstå från anspråken på matematiska bevis för att i alla händelser betrygga sitt lif emot att alldeles äfventyra det och för att, med vedervärande af en obetydlighet, alltid hafva utsikt till en obegränsad stor vinst.

Man må icke härvid invända, att hvad man möjligen kan vinna är osäkert, men hvad man vågar är visst och säkert, samt att den oändliga skillnaden mellan säkerheten i afseende på hvad man kan vinna gör värdet af det ändliga, som man med säkerhet vågar, lika stort som värdet af det oändliga, som man med osäkerhet förväntar. Ty så är det icke, utan saken förhåller sig helt annorlunda. Det man vågar i ett vanligt spel är alltid säkert, det man däremot hoppas vinna är alltid osäkert. Och likväl vågar man därvid med säkerhet något timligt, något ändligt, för att med osäkerhet vinna något annat, äfvenledes ändligt, utan att därför handla förnuftsvidrigt! Skillnaden mellan säkerheten i hvad jag vågar och osäkerheten

i hvad jag hoppas vinna är nämligen visst icke oändlig. Att påstå sådant är ett misstag. Däremot är det i själfva verket en oändligt stor skillnad mellan säkerheten i att vinna och säkerheten i att förlora. Men osäkerheten i att vinna förhåller sig till säkerheten beträffande det jag vågar på samma sätt som utsikterna att vinna till utsikterna att förlora. Om nu å hvardera sidan dessa utsikter äro lika stora, kommer spelet således att stå lika mot lika; och följaktligen blir säkerheten i hvad jag vågar jämnt lika stor som osäkerheten i att vinna, fastän den förre är oändligt skild från den senare. Oändligt stor är därför den öfvertygande kraften i detta bevis, då det härvid ju är fråga om att våga endast någonting ändligt på ett spel, hvori utsikterna till vinst och förlust äro lika många, men vinsten själf någonting oändligt stort. Och en människa, som icke är alldeles otillgänglig för förnuftsskäl, kan icke annat än lyssna till sådana som dessa.

Ja, säger du, jag medger, jag tillstår det. Men skulle det ändå inte kunna finnas något medel att med en enda blick komma åt det dolda, själfva hemligheten i detta spel?

Jo, medlet är den heliga skrift och alla öfriga vittnesbörd för kristendomens sanning.

Nej, invänder, du, detta medel är icke för mig. Jag är härutinnan både blind och döf. Ett val måste jag dock göra. Jag kan icke komma undan. Jag har ju ingen annan utväg! Men att tro — det ligger icke i min natur, icke i mitt skaplyne. Hvad vill du då, att jag skall göra?

Jo, lyder mitt svar, må du då åtminstone erkänna din oförmåga att tro, eftersom du menar dig icke kunna tro, fastän själfva förståndet manar dig därtill! Må du anstränga dig att bli öfvertygad om Guds tillvaro, icke genom att öka bevisen därför, utan genom att minska dina begär, dina lidelser! Du vill, säger du, komma till tron, men du känner icke vägen dit. Du vill, säger du, bli botad för otron, och du frågar efter läkemedlen därtill. Vänd dig, vänd dig till dem, som varit i samma belägenhet som du, men nu icke mer hysa några tvifvel! De känna nog samt till den väg, du har att gå. De hafva blifvit botade för alldeles det samma onda, som du vill bli botad för. Gör efter hvad de gjort! Börja på samma sätt som de!

Är det slut med evangelium?

En inflytelserik daglig tidning har förklarat, att man numera på vissa håll har den uppfattningen, att bibeln icke längre motsvarar det moderna tänkandet, att dess möjligheter hafva blifvit uttömda och att kyrkan, om hon vill behålla massorna, måste inrätta sig i enlighet med det moderna tänkandet. Ingen kan, säger tidningen, hafva undgått att lägga märke till att predikstolarna nu för tiden icke längre äro ett medel att utbreda det gamla evangelium utan mera hafva blifvit en föreläsningplattform, hvarifrån man håller föredrag om mer eller mindre vetenskapliga och sociala ämnen.

Författaren fortsätter med att säga, att en undersökning af en tidningsärgång skall visa, att de predikningar, som däri förekomma, till större delen utgöras af betraktelser öfver sociala och världsliga ämnen. — Predikanterna äro tydligen rädsla för att, om de predika evangelium, de skulle misstänkas vara fiender till framåtskridandet.

Detta är ett allvarligt varningsord, och det kommer icke från ett fientligt håll, ty artikeln i fråga slutar med dessa ord: "Bibeln passar i vår tid lika väl som under en förflyten tidsperiod; hvad som är af nöden, är en predikstol med kraft och inflytande, men detta är egenskaper, som offras, när evangeliets predikanter ringakta och åsidosätta det ord, hvarpå kristendomen hvilar.

Guds ord går åtskilliga mil längre än hvilket som helst af den sociala filosofiens problem. Det går till botten med sakerna. Det slår ned i det fördärfvade människohjärtat såsom källan till all synd, all sorg och allt lidande, som förefinnes i denna närvarande onda värld. Satans tron är i det opånyttfödda hjärtat. Ut ur detta hjärta framgå onda tankar, mord, hor, skörlefnad, stölder, falska vittnesbörd, hädelser och hela svärmen af allt annat ondt, hvaraf samhället lider.

Kristi evangelium är det enda botemedlet, som når hjärtat. Därför är det hvarje kristen predikants förnämsta uppgift att med eftertryck framhålla detta himlaburna budskap inför hvarje samvete. Hvarje så kallad reformation, som stannar vid något mindre än hjärtats pånyttfödelse, blir af kort varaktighet och är ytlig.

Jesus Kristus kom i världen hufvudsakligen för att hela människors själar. Han predikade hjärteånger och ett heligt lif.

Paulus och hans medapostlar gingo icke omkring och höllo föreläsningar om sociala ämnen för en fördärfvad värld. De togo sikte på ett viktigare problem: människans hjärtefördärf och syftade på ingenting mindre än att predika in Kristus i människornas själar och på människornas pånyttfödelse genom den Helige Ande. Detta är frälsningens evangeliums förnämsta ämbete. Hvad behöfven I, mina bröder, skrapa omkring på tingens yta, när den Helige Ande har uppdragit åt eder att träffa det onda i roten? Försoningens underbara evangelium, tron, pånyttfödelsen och den helgande nåden, allt detta är det icke mera slut med än det är slut med tyngdlagen, eller mera antikveradt än frisk luft och solsken.

Gud har anförtrott sina tjänare detta lifgivande evangelium — icke för att förändras eller läggas åsido såsom föräldratt, mycket mindre att försvaras eller döljas. Dess enkla uppgift är att föra människorna till Gud och Gud till människorna. Tiden kan aldrig "föräldra" detta dyrbara evangelium; det är lika nytt, som det är oersättligt, och det är lika kraftigt, som när det ljöd i mäktig andekraft från Pauli mun. Ve världen, om det vore slut med evangelium!

Antalet af alkoholismens årliga offer i de olika landen ställer sig som följer: I Storbritanien dö årligen af dryckenskap 40,000 människor, i Belgien-Holland 20,000, i Ryssland 100,000, i Frankrike 40,000, i Tyskland 40,000, i Skandinavien och Schweiz 10,000. Det vill säga, att alkoholismens årliga offer i dessa land är 250,000 människor eller under 30 år $7\frac{1}{2}$ millioner människor, hvilket motsvarar manfallet i det 10:de århundradets samtliga krig. Dryckenskapen är alltså ett lika fruktansvärdt gissel för mänskligheten som kriget. Tysklands utgifter för här och flotta uppgingo år 1898 — 99 till något öfver 730 millioner mark, dess direkta utgifter för berusande drycker samma år till 3,000,000,000 mark. Sverige offrar årligen på sitt försvarsväsen 35 millioner kronor, på alkohol 80 millioner kronor.

J. R. BROWN, SVENSK LÄKARE & KIRURG

Kontorstimmar:
10—12 f. m., 2—4 och 7—8 e. m.
Träffas å sitt kontor i Chamber of Commerce
Building öfver Malstom Bros. apotek.
TACOMA, WASHINGTON

LINDBERG GROCERY CO.

Wholesale ...Grocers...

and importers of

SCANDINAVIAN SPECIALTIES.

Telephone Main 122.

1932 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

OLE B. LIEN. HARRY B. SELVIG.

Skandinaviskt Apotek.

Droger, Kemikalier och Toilett artiklar.
Receipts fyllande en specialitet.

Telephone James 111.

1102 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

CARL MILLS American Meat Market

902 Tacoma Ave., Corner 9th St.

Dealer in Fresh, Salt and Smoked Meats, Chickens, Turkeys and all kinds of Poultry dressed to order. TACOMA, WASH.

Biljett-

kopare!

SPARA PENNINGAR

Genom att försäkra eder om biljetter från Skandinavien nu (gällande för ett år), ty priserna komma snart att stegas.

Kom ihåg

det mycket omtalade Pierpont Morgan-ångbåts-syndikatet, hvilket ganska snart träder i kraft.

Vi representera alla ångbåtsbolag, och ni kan själf välja den linie, öfver hvilken eder passagerare skall resa.

Vi sända biljetterna pr registrerad brev till passageraren och gifva honom samtidigt alla nödiga förklaringar med hänsyn till resan, på svenska, så att inga extra utgifter förekomma.

Vi blifva regelmässigt underrättade pr telegraf om eder passagerares afresa och ankomst, och kunna vi således gifva eder nöjaktig underrättelse om ankomsten och bespara eder mycket obehag, genom att ni slipper vänta i dagvis vid järnvägsstationen på edra vänner.

Kom ned på kontoret, eller skrif eller telefonera, och skall det städse vara oss ett nöje att vägleda och icke missleda eder.

A. CHILBERG,

under Scand. American Bank,

1st ave. & Yesler Way,

Long Dist. Telef.: Main 528.
Independent Phone: 528.

Seattle, Wash.

Moscow's Shoe Store Galoscher, Fältstöflar,
Strumpor.

Laguing utföres. J. M. PRICE, ägare.

J. C. WOLF

DEALER IN

Staple & Fancy Groceries, Crockery
Tropical & Domestic Fruits

MOSCOW, IDAHO.

D. H. HOLMAN

DENTIST

Teeth extracted without pain by use of
local anæsthetics. No hypodermic
needle. Only best material used.

MOSCOW, IDAHO.

Beum & Iverson Skandinaviska
SAKFÖRARE och
Fastighetsmäklare

MOSCOW, IDAHO.

The Golden Rule Everything in
Dry Goods and Clothing
at the lowest possible price.

MOSCOW, IDAHO.

ADAMS & CO.**Grocerihandel**

Spicer Block,

MOSCOW, IDAHO.

The First National Bank

of Moscow, Idaho.

Äldsta och största bank i Latah County. Sär-
skild uppmärksamhet ägnas värlar till utlandets
alla delar.A. N. Bush, President. W. L. Payne, kassör.
Warren Truitt, v. Pres. B. L. Jenkins, bitr. kassör.**NILS PETERSON**

Plumbing & Steam Fitting.

Pumpar, Stovar, etc. lagas.

Utför första klassens arbete.

FIRST STREET, MOSCOW, IDAHO.

Third St. Market Fresh and Salt Meats
Fish and Poultry

FRANK PRICE, ägare. MOSCOW, IDAHO.

T. TOBIASON

DEALING IN

Lumber, Sash & Doors

Main Street, Moscow, Idaho.

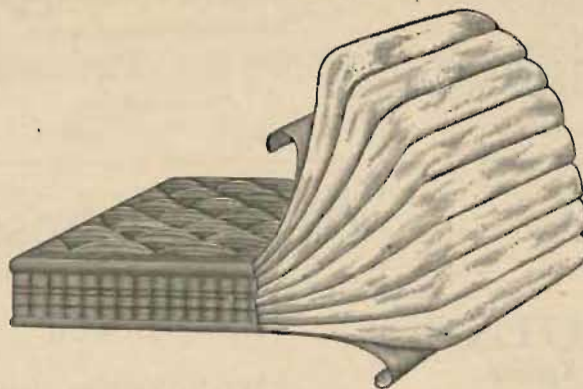
JAMES KILEN

DEALER IN

Household Furnishings,
Stoves and Cooking Utensils, Furniture,
Springs, Chairs and Mattresses.

Full line of Second Hand Goods.

MOSCOW, IDAHO.

Elastic Felt
Mattress
The Best in
The Market.**GRICE and SON** MÖBELHANDEL och
LIKESÖRJNINGSBYRÅ.

MOSCOW, IDAHO.

Alla goda ting äroFÖR 3 DOLLARS
ERHÅLLAS GODA TIDNINGAR:**AUGUSTANA 3 Ungdomsvännen****Augustana Journal**

Sänd 3 dollars genast, så erhåller Ni tidningarna med omgående.

Lutheran Augustana Book Concern,
ROCK ISLAND, ILL.**Predikningar och Föredrag**

— Af Dr O. OLSSON. —

Detta arbete, som just lämnat pressen, innehåller, hvad titeln angifver, en samling predikningar och föredrag af den saligen hädangångne, högt aktade och värderade dr O. Olsson. Få af det offentliga ordets män hafva varit mera populära, i detta ords bästa bemärkelse, än han, och detta icke blott inom det samfund, han tillhörde, utan äfven bland utomstående. För dessa hans många vänner och beundrare blifver denna predikosamling ett kärkommet minne, och vår uppbyggelselitteratur har därmed fått en värdefull tillökning.

Samlingen af predikningar utgör i det allra närmaste en fullständig årgång, där endast helt få af kyrkoärets söndagar saknas. I de flesta fall behandlas någon af högmässotexterna, men i de fall, där någon sådan predikan icke varit tillgänglig, har en aftonsångspredikan intagits.

Arbetet, i stor oktav, 800 sidor, är fördeladt i tre afdelningar:

I. Predikningar öfver texter på sön- och helgdagar.

II. Predikningar vid särskilda tillfällen.

I denna afdelning förekomma böndagspredikningar, skriftetal, synodalpredikningar, ordinationstal, examens-, missions-, reformations- och tacksägelsedagspredikningar.

III. Föredrag och tal.

Bokens pris är: Klotband \$2.00. Halffranskt band \$2.50.

LUTHERAN AUGUSTANA BOOK CONCERN,

Filialer 213 E. 7th Street, ST. PAUL, MINN.

ROCK ISLAND,

377-379 Broadway, Room 1009, NEW YORK, N. Y.

ILLINOIS.

Det bästa är alltid det billigaste,
och det är hvad ni får
hos

Geo. Creighton,

parti- och minuthandlare med
**Tyger, Skor och
Kläder.**

SVENSKA TALAS
MOSCOW, - - - IDAHO.

R. HODGINS,

Druggist och Kemist,

Stort förlag af skol- och andra böcker
samt utrustning för kontor och skolor.
Kom in och bese mitt nya lager af
svenska och norska Böcker, Biblar och
Testamenten.

Moscow, Idaho.

L. A. Torsen

Dealer in

Drugs, Patent Medicines, Toilet Articles,
Stationery, School and Office Supplies, etc.,
Paints, Oils, Varnishes and Brushes.

Main Street, Moscow, Idaho.

The Owl Drug Store.

Lumpkin Bros., ägare.

FÖRSTA KLASSENS APOTEK.
Moscow, Idaho

DR. W. H. CARITHERS,

Physician & Surgeon

—OFFICE—

Third Street, - - - Moscow, Idaho

Dr. C. D. Parsons

PHYSICIAN and SURGEON

Office on 2nd Street,
Near telegraph office.

MOSCOW, - - - IDAHO.

DAVID & ELY

DEPARTMENT STORE

The largest and best stock of goods in North
Idaho. Call and look the stock over.

MOSCOW, - - - IDAHO

W. A. LAYMAN

har ett rikhaltigt lager af

Böcker, Skrifmaterialier, Fruk-
ter, Grocerier och Konfekter.
Alla slags Farmprodukter tagas i ut-
byte för handelsvaror.

Handskar för män och gossar i rikt
urval.

POLSON IMPLEMENT & HARDWARE COMPANY,

WHOLESALE & RETAIL DEALERS IN

Agricultural Implements.

Carriages, Wagons, Hardwood Lumber, and Wagon Makers' Hardware.

LA CONNER AND SEATTLE, WASH.

J. A. BJÖRKLUND

tillhandahåller ett godt urval af

VAGNAR OCH FARMREDSKAP.

Kom och bese den.

TROY, - - - IDAHO.

Olson & Johnson

Möbel- och
Järnvaruhandel.

STORT LAGER. PRISERNA DE BILLIGASTE.
Troy, Idaho.

O. A. JOHNSON

DEALER IN

GENERAL MERCHANDISE

TROY, - - - IDAHO.

För erhållande af de BÄSTA och STILIGASTE

Fotografier

—besök—

H. Erichson - - - Moscow, Idaho

H. P. EGGAN,

Skandinavisk Fotograf.

Gör mig ett besök.

3:dje gatan. - - - Moscow, Idaho.
Nära G. A. R. Hall.

THE GEM CITY HARDWARE COMP., Ltd.

[Efterträdare till Lestoe & Sherer.]

Järnvaruhandel,

BLECKSAKER OCH STÖVAR.

MOSCOW, - - - IDAHO.

You can get everything cleaned,
"Your character excepted,"
at the

Moscow Steam Laundry

Motter, Wheeler Co.,

The Leaders,

MOSCOW, - - - IDAHO.

"Den som spar, han har." Spa-
ra 10-centaren, och dollarn är Er.
Insätt Edra besparingar i SPOKANE
& EASTERN TRUST CO:S spar-
banksafdelning. Intresse betalas i
januari och juli.

SPOKANE & EASTERN TRUST Co.,
Moscow, Idaho.

SVENSK SKOHANDEL.

Stort lager af alla slags skodon, såsom
SKOR, STÖFLAR, GALOSCHER, m. m.
Gör mig ett besök.

Gust. E. Wersen, La Conner, Wash.

Svenska böcker.

Fullständigaste Engelsk-Svensk Brestäl-
lare. Klotband \$1.00
Praktisk Lärobok i Engelska. Klotband... \$1.00
Svensk-amerikansk Kokbok. Kart..... \$1.25
...Do, klotband \$1.50
Ahlbergs Biblisk Skattkammare. Välsktb. \$1.50
...Do, Läderband \$1.75
...Do, Moroccoband med guldsnitt \$2.25
Rosenius' Beträktelser för hvar dag i året.
Välskt band \$1.50
...Do, Läderband. \$1.75

Kataloger gratis.

The Engberg-Kolmberg Pub. Co.

119 E. Chicago Ave., Chicago, Ill.

Will E. Wallace

JUVELERARE och
.... OPTIKUS ....

Spicer Block. - - - Moscow, Idaho.

If your watch or
clocks do not **Frank**
keep time, take **Kelly**
them to

Browne Block - - - Moscow, Idaho.

HAGAN & CUSHING

tillbandabälla allt som hör till en väl
sorterad

Kötthandel.

BUTIK Å MAIN STREET.

Högsta kontanta pris betalas för biff,
fläsk, färbött och fjäderfä.

GEORGE W. SANDIN,
SKANDINAVISK

GROCERIHANDEL.

Bleck- och "Granite"-varor.

MOSCOW, - - - IDAHO.

Stewart Bros.

Carriages, Buggies and Saddle Horses.

Livery, Feed and Sale Stables.

Give us a call. — Moscow, Idaho.

Issued the 1st every month
by Lutheran Augustana Book Concern,
Rock Island Ill.